

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Betænkning, hvordan man ser paa Spørgsmaalet. Dertil maa jeg paa nærværende Tidspunkt henholde mig.

Det ærede Medlem Hr. Bouet var navnlig inde paa Spørgsmaalet om § 11 og fremsatte sit Syn paa den lille Ændring, som denne Paragraf er undergaaet. Jeg kan sige, at der efter 1945-Loven ikke ubetinget kræves Sejlads, men 6 Maaneders Arbejde ved krigsvigtig Virksomhed, hvilket ogsaa kan være i Land. Det er straks et andet Spørgsmaal, naar det drejer sig om en Mand, der er gaaet i Land paa Grund af daarlige Nerver, men det kan dog tænkes at komme ind under § 10, og jeg tror, at man stort set vil være i Stand til at gøre Ret og Skel til alle Sider.

Jeg forstod det ærede Medlem saaledes, at han ikke havde noget imod, at de enkelte, det kan sikkert ikke være mange, der frivilligt har virket for fjendtlige Interesser, eller som paa Grund af national Indstilling, derunder Indstillingen til den allierede Sag, ikke har kunnet opnaa en Ydelse i Henhold til Loven af 1945 om Hjemrejse o. s. v.; dette er jo ogsaa ganske naturligt.

Det ærede Medlem omtalte tillige Spørgsmaalet om Ikke-Forsørgere, et Problem, der har været drøftet meget længe, og som ganske rigtigt vistnok overvejedes af Sommer-Regeringen i Fjor, inden for hvilken den socialdemokratiske Finansminister holdt stærkt igen, hvad jeg ikke skal bebrejde ham. Det kan være udmærket, at det ærede Medlem fortæller det høje Ting, at det ærede Medlem ønsker at vise stor Tilbageholdenhed med Hensyn til Udgifter. Men saa siger det ærede Medlem, at naar det er en Eengangsudgift, saa spiller det en mindre Rolle. Den Slags Udtalelser halter dog i nogen Grad. Vi har ogsaa Hensyn at tage til den finansielle Side af Sagen, og et saa stort Beløb som dette vilde før 1939 have været et voldsomt stort Beløb at debattere paa den danske Rigsdag. Pengene skal jo skaffes paa en eller anden Maade, hvad enten det drejer sig om en Eengangsudgift eller noget andet. Selvfølgelig er det en Eengangsudgift, det er rigtigt, men der maa ogsaa i saa Fald tages Hensyn til Tallene.

I øvrigt vil jeg gerne have Lov til at sige her, at selv om jeg med Finansministerens Billigelse er gaaet med til gode økonomiske Forbedringer for de søfarende gennem de Ændringer, der er foretaget i Lovforslaget under Behandlingen i Folketingsudvalget, og ikke har været bange for, om det kostede nogle Millioner mere eller

mindre, har jeg alligevel maatte holde fast ved, at Beløbet ikke kan sættes op til hvad som helst, og efter mit Skøn er en Ikke-Forsørger ikke stillet paa samme Maade som Forsørgerne ved de Afregninger, der skal foretages. Naar der skal tages Hensyn til Dyrtiden, vilde det være noget mærkeligt, synes jeg, over for en Ikke-Forsørger at regne den danske Dyrtid som noget, der skulde komme ham til gode, da han var uden for Danmarks Grænser. Jeg har ikke kunnet følge dette, og jeg har haft den store Glæde at kunne komme her til det høje Landsting med et Forslag, der er enstemmigt vedtaget, først af alle i Udvalget repræsenterede Grupper og dernæst af det samlede Folketing.

Et rimeligt Hensyn til de søfarendes eventuelle Restgæld, staar der i Betænkningen, vil blive taget. Ja, det er aldeles givet. Vi vil ikke fare frem med Baal og Brand ved Inkassationen, men dersom en Sømand endnu skylder noget, saa har han nu engang denne Gæld, og det maa vi se paa, men det vil blive taget paa en pæn og hæderlig og for den danske Stat værdig Maade.

Hvad angaar Shanghai-Spørgsmaalet skal jeg kun sige, idet jeg ogsaa herom henviser til Betænkningen fra Folketinget, at selve det Spørgsmaal sorterer under Udenrigsministeriet, og der er ingen Tvivl om, at Offentligheden vil kunne komme til Bunds ogsaa i dette Spørgsmaal.

Alt i alt takker jeg de ærede Ordførere for, hvad de har udtalt her i Dag, og anbefaler Lovforslaget til videre Fremme og senere Vedtagelse i det høje Ting.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik dernæst til:

Første Behandling af Forslag til Normeringslov for Finansaaret 1946—47.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 2253).

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Finansministeren (Thorkil Kristensen): Jeg skal tillade mig for det høje Ting at forelægge Forslag til Normerings-